

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exempla, Divinæ Iræ, Per Opera Poenitentiae, Nobis Leniendæ

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§.9. Audiendos esse poenitentiae prædicatores.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52193](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52193)

peccauimus; mendacem facimus eum, & verbum eius non est in nobis. At si confiteamur peccata nostra; fidelis est, & iustus, ut remittat nobis peccata nostra, & emundet nos ab omni iniquitate. Est ergo hæc altera causa, ob quam nos bellis exercet, ut mundet, ac sanet; Ecclesiamque suam velut agrum sentibus oblitum purget. Nec antè cessabit, quàm nos celssemus sentes, & spinas, & tribulos proferre. Vbi autem viderit, nos confiteri peccata nostra, quod maximè quærit castigatione sua, & ipse gladium in vaginam reponet. Est enim velut peritus medicus, qui ut ægotantem feбри liberet, chirurgus astat, eumque iubet venam ægri secare, nec antè sinit sisti sanguinem, quàm videat tantum emissum, quantum iudicat necessarium ad sanitatem: Ita Deus bella mittit & hostes, isti sunt Chirurghi Numinis, isti tam diu mittunt nobis sanguinem, donec Deus jubeat eum sisti. Non iubet autem, donec videat in nobis signa sanitatis. Signa autem sanitatis sunt, si ad eum conuertamur.

Quid moramur igitur? An nondum satis sanguinis misimus? An nondum satis percussi obstupescimus, neq; plagam sentimus?

B

Itali

IX.
AUDIEN-
DOS ESSA
POENIA

PENITENTIAE
PRAEDI-
CATORUM.

Ion. 3. 4

Itali saltem decimo turbarum suarum anno ad poenitentiam eucurrerunt, nos jam trigesimo anno hæc bella sustinemus, & quàm pauci inde facti sunt meliores? Toties, tamque diu percussi nondum expurgamur. Cur alibi remedia quærimus? cur in sola potentia, pecunia, exercitibus nostris spem ponimus? Cur nunc in istum, nunc in alium culpam reijcimus? Cur humana tantum consilia, & auxilia quærimus? Post omnia tentata & desperata, *Eremita quidam vir spectata sanctitatis spiritu diuino instinctus, ad populum dicitur processisse, eumque Dei nomine monuisse, nisi ad poenitentiam se conferrent, ac supplices pacem eius, & misericordiam postularent, fore, ut breui uniuersi misera foedaque lue conciderent.* Non dicam de nostri temporis Prophetis, verbo, & calamo, serio ad poenitentiam hortantibus: Nonne olim cepit *Jonas introire in ciuitatem itinere diei unius: & clamauit, & dixit: Adhuc quadraginta dies, & Ninive subuertetur? Et crediderunt viri Ninivita in Deum: & predicauerunt ieiunium, & vestiti sunt saccis à maiore usque ad minorem. Et peruenit verbum ad regem Ninive: & surrexit de folio suo, & abiicit vestimentum suum a se, & indutus est sacco, & sedis*

Sedit in cinere. Et clamanit, & dixit in Ninive ex ore regis, & principum eius, dicens: Homines, & iumenta, & boues, & pecora non gustent quidquam: nec pascantur, & aquam non bibant. Et operiantur saccis homines, & iumenta, & clament ad Dominum in fortitudine, & conuertatur vir à via sua mala, & ab iniquitate, qua est in manibus eorum. Quis scit, si conuertatur, & ignoscat Deus, & reuertatur à furore ira sua, & non peribimus? Et vidit Deus opera eorum, quia conuersi sunt de via sua mala: & misertus est Deus super malitiam, quam locutus fuerat, ut faceret eis, & non fecit. Mirabile dictu. Niniuitæ homines erant pessimi, idololatræ, vino, veneri, luxui, impietati penitus immerfi; & ad vocem vnus Ionæ, hominis ignoti ac peregrini, credunt se interitum meruisse; dicit vnus alteri, nec apud magnates dissimulatur, & peruenit verbum ad regem Ninive, nec contemnitur, sed illico ab omnibus obeditur, à minimo vsq; ad maximum; vsque ad eò, vt etiam infantes à lacte, iumenta à pastu & potu debuerint abstinere, vnde ingens & infantum ploratus, & matrum commiseratio, & pecorum mugitus clamorq; exortus, luctu & tristitijs omnia compleue-

runt. Quam pœnitentiæ faciem etiam vnicus Eremita apud Perusinos introduxit. Hunc ergo siue Ionam, siue Eremitam & ego in publicum prodiens, hodie, imitor, & pœnitentiam prædico. Immò & alij me maiores, nimirum Episcopi ipsi, & ordinarij magistratus Ecclesiastici, qui etiam rogatu ipsius Serenissimi Electoris magis instigati, pœnitentiam, in omnibus cathedris prædicari voluerunt.

X.
EXEMPLA
POENI-
TENTIVM
SEQVEN-
DA.

Itaque cooperemur Deo. Deus vult nos emendare; etiam ipsi igitur nos emendemus, & pœnitentiam agamus, vt *Deuoti* fiamus, sitque annus iste *Generalis deuotionis annus*. Habemus exemplum Niniuitarum, est positum ante oculos exemplum Italarum: Vt enim ibi vnum Eremitam secuta est ciuitas Perusina, hanc autem vicinæ aliæ atque aliæ; ita nos quoque illas sequamur. Ideò enim hoc illorum exemplum est memoriæ traditum, vt sit posteris pœnitentiæ monumentum. Si ciborum lautitias, si luxum vestium, si capillorum ornatum, si ritum bibendi, si alias vanas urbium aut regionum nouitates tam pronis animis imitamur, cur non & hinc exemplum trahimus, atque aliò propagamus? Illud sponte, atque in perniciem

ciem